

યોએલનું પુસ્તક અને લાઓદિકીય સાતમા-દિવસની એડવેન્ટિસ્ટ ચર્ચ - નંબર ઓગણીસ

Jeff Pippenger

2025-12-25

ઓગણીસમું નંબર

યહૂદાના વંશનો સિંહ એ ઇસુનું એક નામ છે, જે ખ્રિસ્તે પોતાના ભવિષ્યવાણીય વચનને મુદ્રિત કરવા અને પછી તેની મુદ્રા ખોલવાના પોતાના કાર્ય પર ભાર મૂકે છે. પ્રકાશિતવાક્યના પાંચમા અધ્યાયમાં, યહૂદાના વંશનો સિંહ, જે દાવીદનું મૂળ પણ છે, પુસ્તક ખોલવા માટે વિજયી થયો. દાવીદનું “મૂળ” ચિશશઈ હતું, અને ચિશશઈનું મૂળ ફારસ હતું, અને તેનું મૂળ યહૂદા હતું, અને તેનું મૂળ યાફૂબ હતું, અને તેનું મૂળ ઇસહાક હતું, અને તેનું મૂળ અબ્રાહમ હતું. યહૂદાના વંશના સિંહ સાથેના સંબંધમાં જ્યારે દાવીદ અથવા ચિશશઈના મૂળનો ઉલ્લેખ થાય છે, ત્યારે તે આરંભ અને અંતના સિદ્ધાંતો પર ભાર મૂકે છે, જે અલ્ફા અને ઓમેગા છે. જ્યારે પ્રકાશિતવાક્યના પ્રથમ અધ્યાયમાં ઇસુ ખ્રિસ્તનું પ્રકાશન અમુદ્રિત થાય છે, ત્યારે તેમના સ્વભાવનો મુખ્ય ગુણ એ છે કે તેઓ અલ્ફા અને ઓમેગા છે. તેઓ કોણ છે, તે જ તે સિદ્ધાંત પણ છે, જેનો ઉપયોગ યહૂદાના વંશના સિંહે મુદ્રિત કરેલી ભવિષ્યવાણીઓને અમુદ્રિત કરવા માટે થાય છે, જ્યારે તે નક્કી કરે છે કે હવે સમય આવ્યો છે.

દેવના ભવિષ્યવાણીપૂર્ણ વચનનું અનમુદ્રણ દેવના મુક્તિકાર્યનો એક અંગ છે, કારણ કે તે પોતાની ઇચ્છા અનુસાર જાગૃતિઓ ઉત્પન્ન કરવા માટે પોતાના વચનની શક્તિનો ઉપયોગ કરે છે. સિસ્ટર વ્હાઇટ કહે છે કે જ્યારે દાનિયેલ અને પ્રકાશિતવાક્યનાં પુસ્તકો વધુ સારી રીતે સમજવામાં આવશે ત્યારે આપણા વચ્ચે એક મહાન જાગૃતિ દેખાશે. દેવના ભવિષ્યવાણીપૂર્ણ વચનનો પ્રકાશ જ તેની ઇચ્છા અનુસાર જાગૃતિ અને સુધારણા ઉત્પન્ન કરે છે.

સિસ્ટર વ્હાઇટ અંતિમ દિવસોને નિહાળતાં છેલ્લા દિવસોમાં દેવના લોકોમાં થનારા એક મહાન સુધારાનો ઉલ્લેખ કરે છે. પવિત્ર ઇતિહાસના જાગૃતિઓ અને સુધારાઓ બધાં દેવના વચનમાંથી ઉત્પન્ન થયા હતા, અને તે દરેક પવિત્ર અવધિઓએ અંતિમ મહાન જાગૃતિ અને સુધારાની તરફ સંકેત કર્યો હતો, જે રવિવારના કાયદા પહેલાં જ થોડા સમયમાં આરંભે છે. એ જાગૃતિઓ દેવના વચનના અનમુદ્રીકરણથી ઉત્પન્ન થાય છે. જેમ બારમા અધ્યાયમાં દાનિયેલનું પુસ્તક મુદ્રાંકિત કરવામાં આવ્યું હતું, તેમ સાત ગર્જનાઓ પણ મુદ્રાંકિત કરવામાં આવી હતી.

જ્યારે આપણે 1260 ના પ્રતીક સાથે સંકળાયેલા વિખેરાઈ જવાના એક સમયગાળાના ભવિષ્યવાણીય લક્ષણો લાગુ કરીએ છીએ, ત્યારે આપણે જોયે છીએ કે પ્રકાશિતવાક્ય અગિયારમાં મૂસા અને એલિયાહ ત્રણ અઢી દિવસ સુધી રસ્તા પર મૃત પડ્યા છે. અઢારમી કલમ સુધી પહોંચતા ઈશ્વરના કોપનો સમય આવી ગયો છે. મૂસા અને એલિયાહ માનવીય અનુગ્રહકાળના સમાપનથી જરા પહેલાં ઈશ્વરના લોકોને પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. તેઓ 1260 પ્રતીકાત્મક દિવસો સુધી સોદોમ અને મિસરની ગલીઓમાં વિખેરાયેલા છે, જ્યાં ઇસુને ફૂસ પર ચઢાવવામાં આવ્યા હતા.

મૂસા અને એલિયાહને ત્રીજા વચનથી લઈને સાતમા વચન સુધી—જ્યાં તેઓ માર્ગમાં માર્યા જાય છે—તેમની સાક્ષી આપવા માટે સત્તર આપવામાં આવી હતી. બીજા વચનમાં યોહાને મંદિરનું માપન પૂર્ણ કર્યું, ત્યારબાદ મૂસા અને એલિયાહને ટાટ પહેરીને તેમની સાક્ષી આપવા માટે સત્તર આપવામાં આવી. એલિયાહ અને મૂસાનો સંદેશ 1844માં ફિલાદેલ્ફિ ફ્રેન્ચ મિલરોઈટ એડવેન્ટિસ્ટઝમને આપવામાં આવ્યો હતો, અને 1863 સુધીમાં, તેમની વાણીઓ પેઢીથી પેઢીને સોપાતી આવતી રીતરિવાજો અને પરંપરાઓની નીચે

દટાઈ ગઈ. તેમને સાડા ત્રણ વર્ષ સુધી “ટાટ” પહેરીને તેમની સાક્ષી આપવા માટે સત્તા આપવામાં આવી હતી; “ટાટ” 1863 પછીથી વધતા જતા અંધકારનું પ્રતીક છે.

જ્યારે આપણે સિસ્ટર વ્હાઇટની આ વ્યાખ્યા લાગુ કરીએ છીએ કે સાત ગર્જનાઓ પ્રથમ અને દ્વિતીય દૂતોની ઘટનાઓનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, ત્યારે “પંક્તિ પર પંક્તિ”ની રીતમાં આપણે એવો એક ઇતિહાસ રચીએ છીએ જે સંદેશા સાથે ઉતરતા એક દૂતથી શરૂ થાય છે; પરંતુ પંક્તિ પર પંક્તિ, તે દૂત પ્રથમ તથા દ્વિતીય બંને દૂત છે. એકે 11 ઓગસ્ટ, 1840ના રોજ પોતાનો એક પગ ધરતી પર અને એક પગ સમુદ્ર પર મૂક્યો, અને બીજો 19 એપ્રિલ, 1844ની નિરાશાના સમયે આવ્યો.

દરેક સમાનાંતર ઇતિહાસમાંનું આગળનું વેમાર્ક દેવનો હાથ છે, જે હબક્કૂકની ફલકો સાથે સંકળાયેલો છે. પ્રથમ દૂત સાથે 1843નો ચાર્ટ તૈયાર કરવામાં આવ્યો હતો, પરંતુ તેમાં કેટલાક આંકડાઓમાં ભૂલ હતી. બીજા દૂત સાથે, દેવનો હાથ હબક્કૂકની ફલકોનું એક વેમાર્ક છે; તે ત્યારે પ્રતિનિધિત્વ પામે છે જ્યારે તેમણે તે ભૂલ પરથી પોતાનો હાથ દૂર કર્યો. જ્યારે તેમણે પોતાનો હાથ દૂર કર્યો, ત્યારે સંદેશો ક્રમશઃ વિકસતો ગયો, જ્યાં સુધી તે 22 ઓક્ટોબર, 1844ની નિરાશા પહેલાં જ, એક્સેટર કેમ્પ મીટિંગ ખાતે તેના પરાકાષ્ટા-બિંદુએ પહોંચ્યો.

આ બે રેખાઓ વૈશ્વિક સંદેશાની ઓળખ આપે છે, કારણ કે જે દેવદૂત આવે છે તે એક પગ જમીન પર અને એક પગ સમુદ્ર પર મૂકે છે, અને પ્રેરણા અમને જણાવે છે કે આ વૈશ્વિક સંદેશાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. દેવદૂત દસ કન્યાઓના દૃષ્ટાંતમાં વિલંબના સમયની શરૂઆતની પણ ઓળખ આપે છે. આ પ્રથમ માર્ગચિહ્ને આપણે દેવનો હાથ એક અસત્ય ઉત્પન્ન કરતો પણ જોઈએ છીએ. 19 એપ્રિલ, 1844ના દિવસે, ભવિષ્યવાણીના દૃષ્ટિએ એવું દેખાયું જાણે દર્શને અસત્ય કહ્યું હોય, પરંતુ જેમણે ધીરજ ધરી, રાહ જોઈ, અને ભલે દર્શન વિલંબિત થયું, તોય તેણે અસત્ય કહ્યું નહીં. પરંતુ જ્યારે આપણે નિર્માણ કરી રહ્યા છીએ તેવી રેખા શરૂ થાય છે, ત્યારે પ્રથમ નિરાશાના અસત્યને પ્રથમ માર્ગચિહ્નના એક લક્ષણ તરીકે ચિહ્નિત કરવામાં આવે છે.

પછી દેવના હાથનો માર્ગચિહ્ન અને હબક્કૂકની પાટિયાઓ દર્શાવે છે કે દેવ એક ભૂલને ઢાંકી રાખે છે અને ત્યારબાદ પોતાની હાથને તે ભૂલ પરથી દૂર કરે છે. મિલેરાઇટ ઇતિહાસમાં, મે 1842માં, જ્યારે ચાર્ટ છપાયો, ત્યારે તે ભૂલ દેવ દ્વારા મંજૂર કરવામાં આવી હતી, અને ત્યારબાદ જ્યારે વર્ષ 1843 પૂર્ણ થયું ત્યારે તે ભૂલ પ્રગટ થઈ; પરંતુ થોડો સમય પછી પ્રભુએ આંકડાઓમાં રહેલી તે ભૂલ પરથી પોતાનો હાથ દૂર કર્યો. તે ભૂલ મે 1842થી લઈને પ્રથમ નિરાશા પછીના ક્યાંક સુધી રહી. પ્રથમ દૂત માટે, દેવનો હાથ અને હબક્કૂકની પાટિયાઓ મે 1842માં ચિહ્નિત છે, પરંતુ બીજા દૂતના ઇતિહાસમાં તેમના હાથનું દૂર થવું પ્રથમ નિરાશા પછી થોડા જ સમયમાં થયું હોત.

આ “હાથ” ના માર્ગચિહ્નને એક ભવિષ્યવાણીય સમયગાળારૂપે ઓળખાવે છે. એવો એક સમયગાળો, જેની શરૂઆત તેમની હાથે એક ભૂલને ઢાંકી દેવાથી થાય છે, અને પછી તેમનો હાથ તે ભૂલ પરથી હટાવી લેવામાં આવે ત્યારે તેનો અંત આવે છે. તેમના હાથ દ્વારા ઢાંકવા અને ઉઘાડા પાડવાનો આ સમયગાળો, યહૂદાના વંશના સિંહના કાર્યનું એક દૃષ્ટાંત છે, કારણ કે તેઓ ભવિષ્યવાણીય પ્રકાશને પહેલાં મુદ્રાબદ્ધ કરે છે અને પછી તેનું મુદ્રા-ઉદ્ઘાટન કરે છે. તેમણે સત્યને ઢાંક્યું, અને પછી એ જ સત્યને પ્રગટ કર્યું—એવા ભિન્ન પ્રકાશમાં કે જે મૂળ પ્રકાશનો વિરોધ કરતો નહોતો. તેમણે આવું મિલેરાઇટ મધરાત્રીના પોકારના પુનરુત્થાન અને સુધારણા ઉત્પન્ન કરવા માટે કર્યું.

દૂતના આગમનથી શરૂ થયેલો વિલંબનો સમય તેની હથેળી દૂર કરવામાં આવી ત્યારે સમાપ્ત થયો; આમ, પ્રભુવાણીય પ્રકાશની મુદ્રા ઉઘાડવામાં આવી, જેના દ્વારા “સાતમા-મહિના ચળવળ”ની શરૂઆત થઈ, અને જે એક સેટર કેમ્પ-સભામાં મધ્યરાત્રિના પોકારના સંદેશ સુધી પહોંચ્યું, જ્યાં તે સંદેશ મહા નિરાશા વખતે બંધ દરવાજા સુધી જ વારભાટાની જેમ પ્રબળ પ્રવાહ બની ગયો. તેમના વચનની મુદ્રા ઉઘાડવામાં

આવવાથી પ્રગટ થયેલી ઈશ્વરની શક્તિ એ સતત વધતું જતું જાગરણ અને સુધારણા ઉત્પન્ન કરી.

1863માં, લાઉદિકીય મિલરાઇટ યળવળને યદ્દન પાર કરવાની મનાઈ કરવામાં આવી, અને એલિયા તથા મૂસાને પથ્થરમારો કરવા બદલ તેમને અરણ્ય માટે નિર્ધારિત કરવામાં આવ્યા. વિલિયમ મિલરનો સંદેશ એલિયાનું સંદેશ હતું, અને મિલરનો પાયાનો સંદેશ મૂસાના “સાત વખત” હતો. “સાત વખત”ને નકારવું એ મૂસાની હત્યા કરવું હતું, અને મિલરે રજૂ કરેલા પાયાના સત્યને નકારવું એ એલિયાની હત્યા કરવું હતું. 1863માં દૂત અને સંદેશની શેરીમાં હત્યા કરવામાં આવી, અને તે બિંદુથી આગળ તેમને શોધવાનો એકમાત્ર માર્ગ ચિરમિયાહના પ્રાચીન માર્ગોમાં તેમની કબરો શોધવો હતો. તેઓ શેરીમાં મૃત પડ્યા હતા—અર્થાત્ જ્યાં સુધી તેઓનું પુનરુત્થાન ન થાય ત્યાં સુધી. તેઓ ત્યારે પુનરુત્થિત થાય છે જ્યારે “સાત ગર્જનાઓની ભાવિ ઘટનાઓ,” જે “તેમના ક્રમમાં પ્રગટ કરવામાં આવશે,” ફરીથી પુનરાવર્તિત થાય છે—એક લાખ ચુંમાલીસ હજારના ઇતિહાસમાં.

જ્યારે પ્રથમ દૂતનો ઇતિહાસ બીજા દૂતના ઇતિહાસ ઉપર આલેખિત થાય છે, ત્યારે ભવિષ્યવાણીની રચના ખ્રિસ્તના હસ્તને અનુસરવા માટે એક સંદર્ભબિંદુ ઉત્પન્ન કરે છે, જે મધરાત્રીના પોકારના માર્ગ ઉપરનો પ્રકાશ છે. મધરાત્રીના પોકારનો મૂળ પ્રકાશ માર્ગને પ્રકાશિત કરે છે, અને એ જ તેમના “મહિમામય જમણા બાહુ”નો પ્રકાશ છે જે માર્ગ ઉપર આગળનો રસ્તો બતાવે છે.

“મને એમ લાગ્યું કે હું પ્રકાશથી ઘેરાયેલી હતી, અને પૃથ્વી પરથી વધુ ને વધુ ઊંચે ઉઠતી જતી હતી. મેં જગતમાં એકેન્ડે લોકોને જોવા માટે પાછું વળી ને જોયું, પરંતુ હું તેમને શોધી શકી નહીં; ત્યારે એક અવાજે મને કહ્યું, ‘ફરી જો, અને થોડું વધુ ઊંચે જો.’ આ સાંભળતાં જ મેં મારી આંખો ઊંચી કરી, અને એક સીધો અને સાંકડો માર્ગ જોયો, જે જગતથી ઘણો ઉપર ઊંચે ઉઠાવવામાં આવ્યો હતો. આ માર્ગ પર એકેન્ડે લોકો તે શહેર તરફ મુસાફરી કરતાં હતા, જે માર્ગના દૂરના છેડે આવેલું હતું. તેમના પાછળ, માર્ગની શરૂઆતમાં, એક તેજસ્વી પ્રકાશ સ્થાપિત કરવામાં આવ્યો હતો, જે વિષે એક દૂતે મને કહ્યું કે તે ‘મધ્યરાત્રીનો પોકાર’ હતો. આ પ્રકાશ સમગ્ર માર્ગ પર પ્રકાશિત થતો હતો, અને તેમના પગલાં માટે પ્રકાશ આપતો હતો, જેથી તેઓ અથડાય નહીં.”

“જો તેઓ પોતાની આંખો ઈસુ પર જ સ્થિર રાખતા, જે તેમની સમક્ષ જ હતા અને તેમને નગર તરફ લઈ જતાં હતા, તો તેઓ સુરક્ષિત હતા. પરંતુ થોડા જ સમયમાં કેટલાક થાકી ગયા, અને કહેવા લાગ્યા કે નગર તો હજી બહુ દૂર છે, અને તેઓએ તો એમાં પહેલાં જ પ્રવેશી જવાની આશા રાખી હતી. ત્યારે ઈસુ પોતાનો મહિમામય જમણો ભુજા ઊંચો કરીને તેમને ઉત્સાહ આપતા, અને તેમના ભુજામાંથી એક પ્રકાશ નીકળતો, જે એડવેન્ટ સમૂહ ઉપર લહેરાતો, અને તેઓ ‘હલ્લેલૂયાહ!’ કરીને જયઘોષ કરતા. અન્યોએ ઉતાવળમાં તેમના પાછળના પ્રકાશનો ઇનકાર કર્યો, અને કહ્યું કે તેમને આટલા દૂર સુધી દોરી લાવનાર દેવ નહોતાં. તેમના પાછળનો પ્રકાશ બુઝાઈ ગયો, અને તેમના પગ સંપૂર્ણ અંધકારમાં રહી ગયા; અને તેઓ ઠોકર ખાઈ ગયા, નિશાન તથા ઈસુને નજરમાંથી ગુમાવી બેઠા, અને માર્ગ પરથી નીચે અંધકારમય તથા દુષ્ટ જગતમાં પટકાઈ પડ્યા.” Christian Experience and Teachings of Ellen G. White, 57.

જ્યારે ખ્રિસ્ત પોતાની મહિમામય ભુજા ઊંચી કરે છે, ત્યારે તે પોતાના લોકોનું નેતૃત્વ કરવાની પોતાની કાર્યપ્રવૃત્તિના પ્રતીક તરીકે પોતાની “હાથ”નો ઉપયોગ કરે છે. જ્યારે આપણે બીજા દેવદૂતના આગમનને 11 ઓગસ્ટ, 1840ના રોજ અવતરેલા પ્રથમ દેવદૂત સાથે જોડીએ છીએ, ત્યારે આપણે શોધીએ છીએ કે બન્ને દેવદૂતોના હાથમાં એક સંદેશ હતો.

“મને દર્શાવવામાં આવ્યું કે પૃથ્વી પર ચાલતા કાર્યમાં સમગ્ર ૨૦ વર્ગો કેટલો રસ લીધો હતો. ઈસુએ એક પરાક્રમી દેવદૂતને નીચે ઉતરીને પૃથ્વીના નિવાસીઓને તેમની બીજી આવણ માટે તૈયાર થવાની ચેતવણી આપવા આજ્ઞા કરી. જ્યાં તે દેવદૂત ૨૦ વર્ગમાં ઈસુની ઉપસ્થિતિમાંથી નીકળ્યો, ત્યારે તેના આગળ અતિશય તેજસ્વી અને મહિમાયુક્ત પ્રકાશ જતો હતો. મને કહેવામાં આવ્યું કે તેનું કાર્ય

પોતાની મહિમાથી પૃથ્વીને પ્રકાશિત કરવાનું અને મનુષ્યને ઈશ્વરના આવતા કોપ વિષે ચેતવણી આપવાનું હતું. ...”

“પૃથ્વી પર ઉતરવા માટે બીજા એક બલવાન દેવદૂતને નિમણૂક કરવામાં આવી. ઇસુએ તેના હાથે એક લેખ મૂક્યો, અને તે પૃથ્વી પર આવ્યો ત્યારે તેણે પોકારીને કહ્યું, ‘બાબેલ પડી ગઈ, પડી ગઈ.’ ત્યારબાદ મેં નિરાશ થયેલાઓને ફરીથી પોતાની આંખો સ્વર્ગ તરફ ઊંચી કરતાં જોયા, તેઓ વિશ્વાસ અને આશા સાથે પોતાના પ્રભુના પ્રગટ થવાની રાહ જોઈ રહ્યા હતા. પરંતુ ઘણા તો મૂર્ખતા ભરેલી સ્થિતિમાં જ રહેતા જણાયા, જાણે ઊંઘમાં હોય તેમ; તેમ છતાં હું તેમના ચહેરાઓ પર ઊંડા શોકની છાપ જોઈ શકતી હતી. નિરાશ થયેલાઓએ શાસ્ત્રોમાંથી જોયું કે તેઓ વિલંબના સમયમાં હતા, અને તેમણે ધીરજપૂર્વક દર્શનની પૂર્ણતાની રાહ જોવી જોઈએ. જે જ સાબિતીએ તેમને 1843માં પોતાના પ્રભુની રાહ જોવાનું પ્રેરિત કર્યા હતા, તે જ સાબિતીએ તેમને 1844માં તેમની અપેક્ષા રાખવા દોરી ગયા. છતાં મેં જોયું કે બહુમતી પાસે તે શક્તિ ન હતી, જેણે 1843માં તેમના વિશ્વાસને ચિહ્નિત કર્યો હતો. તેમની નિરાશાએ તેમના વિશ્વાસને મંદ કરી દીધો હતો.” Early Writings, 246, 247.

બંને દેવદૂતો એ ત્રણ દેવદૂતોમાંના છે, અને તે ત્રણે મળીને એક પ્રતીક બને છે; તેથી તેઓ જે સંદેશનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે તેના દૃષ્ટિએ પરસ્પર સુસંગત છે, જોકે તેઓ પ્રત્યેક પોતાનો વિશિષ્ટ સંદેશ દર્શાવે છે. બંને દેવદૂતોના હાથમાં “લખાણ” છે, જે એક પરીક્ષાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. “પ્રથમ અને દ્વિતીય દેવદૂતો તૃતીય દેવદૂતની સમાનાન્તર રીતે ચાલવાના છે.”

“દેવએ પ્રકાશિતવાક્ય 14ના સંદેશાઓને ભવિષ્યવાણીની શ્રેણીમાં તેમનું સ્થાન આપ્યું છે, અને આ પૃથ્વીના ઇતિહાસના અંત સુધી તેમનું કાર્ય બંધ થવાનું નથી. પ્રથમ અને બીજા દેવદૂતના સંદેશાઓ હજી પણ આ સમય માટે સત્ય છે, અને જે અનુસરે છે તેની સાથે સમાનાંતર ચાલવાના છે. ત્રીજો દેવદૂત પોતાનો ચેતવણીનો સંદેશ ઊંચા સ્વરે પ્રગટ કરે છે. ‘આ વાતો પછી,’ યોહાને કહ્યું, ‘મેં સ્વર્ગમાંથી બીજા એક દેવદૂતને ઉતરતાં જોયો, જેને મહાન સત્તા હતી, અને પૃથ્વી તેની મહિમાથી પ્રકાશિત થઈ ગઈ.’ આ પ્રકાશમાં, ત્રણેય સંદેશાઓનો પ્રકાશ એકત્રિત થયેલો છે.” The 1888 Materials, 803, 804.

સિસ્ટર વ્હાઇટ પ્રકાશિતવાક્ય અઢારના દેવદૂતને ત્રીજા દેવદૂત તરીકે ઓળખાવે છે, અને ઓળખાવે છે કે પ્રથમ અને બીજા દેવદૂતોએ પ્રકાશિતવાક્ય અઢારના ત્રીજા દેવદૂત દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામેલા ભવિષ્યવાણીય ઇતિહાસ સાથે સમાનાંતર રીતે આગળ વધવાનું છે. તેથી, તેઓ 11 ઓગસ્ટ, 1840ના રોજ પ્રથમ દેવદૂતના અવતરણને 9/11 સાથે સંકળાવી રહ્યા છે, અને ઓળખાવે છે કે પ્રકાશિતવાક્ય અઢારનો દેવદૂત “ત્રીજો દેવદૂત” છે. ત્રીજો દેવદૂત આ ત્રણેમાં અંતિમ છે, અને તેનો પૂર્વરૂપ પ્રથમ દેવદૂતમાં દર્શાવવામાં આવ્યો છે; અને આ કારણસર સિસ્ટમર વ્હાઇટ અમને જણાવે છે કે પ્રથમ દેવદૂતનું કાર્ય પ્રકાશિતવાક્ય અઢારના દેવદૂતના કાર્ય સમાન હતું, કારણ કે બન્ને દેવદૂતોનું કાર્ય “પૃથ્વીને તેની મહિમાથી પ્રકાશિત કરવાનું” હતું.

“સાત ગર્જનાઓ” પ્રથમ અને બીજા દૂતના ઇતિહાસની અંદરની ઘટનાઓનું એક રેખાંકન દર્શાવે છે, જે ત્રીજા દૂતના ઇતિહાસમાં પુનરાવર્તિત થવાનું છે. પ્રેરણાએ દિશાનિર્દેશ આપ્યો છે કે જ્યારે અમે આ ઇતિહાસોને “પંક્તિ પર પંક્તિ” ગોઠવીએ છીએ, ત્યારે 1840માં પ્રથમ દૂતનું અવતરણ 9/11ના દિવસે તેમના અવતરણ સાથે સમરેખિત થાય છે. તે એવા પરીક્ષણકારી સંદેશને ઓળખાવે છે જેને બે સાક્ષીઓ સાથે ગ્રહણ કરવો આવશ્યક છે, અને તે પ્રથમ માર્ગચિહ્ન સાથેની એક નિરાશાને સમરેખિત કરે છે.

“સાત ગર્જનાઓ” એ તે ભવિષ્યવાણીકાળનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જેની શરૂઆત એક નિરાશાથી થાય છે અને જેનો અંત વધુ મોટી નિરાશામાં થાય છે.

જ્યારે પ્રથમ દૂતના અવતરણની ભવિષ્યવાણીય રેખાને બીજા દૂતના આગમન સાથે સુસંગત કરવામાં આવે છે, ત્યારે તે “સત્ત્વની એક રચના” ઉત્પન્ન કરે છે. સત્ત્વને ત્રણ પગલાં તરીકે વ્યાખ્યાયિત કરવામાં આવે છે, જેમાં પ્રથમ અને છેલ્લું સમાન હોય છે અને મધ્યનું પગલું બળવો દર્શાવે છે. જ્યારે પ્રથમ બે દૂતોને આ રચના સાથે સુસંગત કરવામાં આવે છે, ત્યારે પ્રથમ અને બીજા દૂતોથી બનેલી એક રચના ઉત્પન્ન થાય છે, જે પ્રકટીકરણ અઢારના ત્રીજા દૂતને દર્શાવે છે, અને પ્રકટીકરણ અઢારનો ત્રીજો દૂત પ્રથમ અને બીજા બંને દૂતોનો સંયોજન છે.

પ્રકાશન અઢારનો ત્રીજો દૂત બે સ્વરોમાંથી બનેલો છે. પ્રથમ સ્વર પૂર્ણ થયો હતો જ્યારે 9/11ના દિવસે ન્યૂ યોર્કની ઇમારતો ધરાશાયી થઈ, અને ચોથા પદનો બીજો સ્વર રવિવારનો કાયદો છે. 9/11થી લઈને રવિવારના કાયદા સુધીના સમયગાળા દરમિયાન પ્રકાશન અઢારનો ત્રીજો દૂત પ્રથમ અને બીજા દૂતોના સંયોજનનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. આ હકીકત હોવાથી, આ બે દૂતોના ઇતિહાસને “line upon line” તરીકે ઉપયોગ કરીને પ્રકાશન અઢારના ત્રીજા દૂતના ઇતિહાસનું પ્રતિનિધિત્વ કરવું—એ પ્રથમ અને બીજા દૂતોને પ્રથમ અને બીજા દૂતો સાથે સંરેખિત કરવું છે.

બે દૂતો પ્રથમ નિરાશા પાસે આવે છે, અને બંને દૂતો ભવિષ્યવાણીપૂર્વક સંબંધિત છે, અને બંને પાસે પરીક્ષણનો સંદેશ છે જે દૂતના હાથે છે. પછી રેખામાં દર્શાવાયેલ માર્ગચિહ્ન હબક્કૂકની તાખ્તિઓ છે, જે સીધું જ દેવના હાથ સાથે સંકળાયેલ છે. પ્રથમ દૂતની રેખામાં, 1843નો ચાર્ટ મે 1842માં તૈયાર કરવામાં આવે છે, અને બીજા દૂતની રેખામાં, કોઈ ચાર્ટ નહોતો. ચાર્ટનો અંત બીજા દૂતના આગમન પર આવી ગયો હતો. બીજા દૂતની રેખામાં હબક્કૂકની તાખ્તિનું માર્ગચિહ્ન 1843ના ચાર્ટના અંકોમાં થયેલી ભૂલ પરથી દેવના હાથને દૂર કરવાનું છે.

તેમનો હાથ પ્રથમ દેવદૂતના માર્ગચિહ્નમાં રહેલી એક ભૂલને ઢાંકી રાખતો હતો, અને એ જ માર્ગચિહ્ન પર, બીજા દેવદૂતની રેખામાં, તેમનો હાથ દૂર કરવામાં આવ્યો. આ રીતે, પ્રથમ અને બીજા દેવદૂતની સમાનાંતર રેખાઓમાં હબક્કૂકની પાટિયાઓનું માર્ગચિહ્ન બે પગલાં દર્શાવે છે. પ્રથમ પગલામાં તેમનો હાથ એક ભૂલને ઢાંકી રાખે છે, અને હબક્કૂકની પાટિયાઓના માર્ગચિહ્નના સમયગાળાના અંતે, તેઓ પોતાનો હાથ દૂર કરે છે. વિલંબનો સમય બીજા દેવદૂતના આગમન સાથે શરૂ થયો, અને વિલંબનો સમય ક્રમશઃ સમાપ્ત થાય છે, જેની શરૂઆત તેમના હાથ દૂર કરવામાં આવે તેમાંથી થાય છે. હબક્કૂકની પાટિયાઓનું માર્ગચિહ્ન એવો એક સમયગાળો દર્શાવે છે, જેની શરૂઆતમાં ખ્રિસ્તના હાથથી અને અંતે તેમના હાથથી ચિહ્નિત કરવામાં આવેલો છે.

પ્રથમ નિરાશાના સમયે બે હાથ દર્શાવવામાં આવ્યા છે, અને બન્ને પાસે એક પરીક્ષણરૂપ સંદેશ છે, જેને સ્વીકારીને આત્મસાત કરવો આવશ્યક છે. ત્યારબાદ પ્રતીકાત્મક સમયનો એક અવધિ આરંભે છે, જે પાયાગત સત્યોનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે; તેનો આરંભ દેવના હાથ દ્વારા ઢાંકી દેવામાંથી થાય છે અને અંત તેમના હાથ દ્વારા ઉજાગર કરવામાંથી થાય છે. પછીનું માર્ગચિહ્ન એક્સેટરનું કેમ્પ મીટિંગ છે, જ્યાં મધ્યરાત્રિનો પોકાર તેઓને અલગ પાડે છે અને શુદ્ધ કરે છે, જેઓ ખ્રિસ્તના હાથનું અનુસરણ કરીને પરમપવિત્ર સ્થાનમાં પ્રવેશવા ઇચ્છતા હતા.

જ્યારે ખ્રિસ્ત પરમ પવિત્ર સ્થાને પ્રવેશ્યા, ત્યારે તેમણે સ્વર્ગ તરફ પોતાનો હાથ ઊંચો કરીને શપથ કર્યો કે સમય હવે વધુ રહેશે નહીં. તેમણે હમણાં જ “સાત ગર્જનાઓ”ને મુદ્રાંકિત કરી હતી, જે પ્રથમ બે દૂતોના ઇતિહાસનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે અને ત્રીજા દૂતના ઇતિહાસમાં પુનરાવર્તિત થાય છે. તેમણે “સાત ગર્જનાઓ”ને એ જ રીતે મુદ્રાંકિત કરી જેમ તેમણે દાનિયેલના બારમા અધ્યાયની ભવિષ્યવાણીઓને મુદ્રાંકિત કરી હતી. દાનિયેલના બારમા અધ્યાયમાં, ત્રણ પ્રતીકાત્મક સમયગાળાઓમાંના પ્રથમ સમયગાળાના આરંભે, ખ્રિસ્ત સ્વર્ગ તરફ બંને હાથ ઊંચા કરીને જાહેર કરે છે કે જ્યારે દેવના લોકોનું વિખેરાઈ જવું પૂર્ણ થશે, ત્યારે જે લોકો “આશ્ચર્ય પામનારો” બનશે તેઓ શુદ્ધ કરવામાં આવશે અને

અર્પણ તરીકે ઊંચા લેવામાં આવશે. પ્રથમ અને બીજા દૂતોની રચના, જેને આપણે હાલમાં વિચારણા હેઠળ લઈ રહ્યા છીએ, દરેક પગલે દેવના હાથને પ્રતીકાત્મક રીતે પ્રગટ કરે છે.

જ્યારે તે સત્યને ઢાંકી દે છે, ત્યારે નિરાશા ઉત્પન્ન થાય છે, અને જ્યારે તે પોતાનો હાથ દૂર કરે છે, ત્યારે પ્રકાશ ઉત્પન્ન થાય છે, અને તે પ્રકાશ મધરાત્રિની ઘોષણાના સંદેશનો પ્રકાશ છે. પ્રથમ નિરાશાથી લઈને મહાન નિરાશા સુધી અલ્ફા અને ઓમેગાની સહી પ્રગટ થાય છે અને તે સત્યની રચનામાં રજૂ કરવામાં આવે છે. શરૂઆત અંતનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, અને આ બે નિરાશાઓ વચ્ચેનું માર્ગચિહ્ન હબક્કૂકની પાટિયાઓના મુદ્રાંકન અને મુદ્રામુક્તિના પ્રભાવને દર્શાવે છે, જે ચિરમિયાહના પ્રાચીન માર્ગોની મુદ્રામુક્તિ છે, અને તે તે પાયાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે જેના ઉપર રવિવારના કાયદા પહેલાં મંદિરનું નિર્માણ થાય છે, જ્યારે પૂર્ણ થયેલું મંદિર સર્વ પર્વતો કરતાં ઉપર ઉઠાવવામાં આવે છે. સત્યના વચનમાં મધ્યનું માર્ગચિહ્ન બળવો દર્શાવે છે, અને ઘઉં તથા કુશને અંતિમ રીતે અલગ પાડવાથી દર્શાવાયેલા ઇતિહાસમાં તે મૂર્ખ કન્યાઓના બળવાને પ્રગટ કરે છે.

હબક્કૂકની પાટિયાઓના માર્ગચિહ્ન દ્વારા રજૂ કરાયેલો બળવો પ્રગતિશીલ તરીકે દર્શાવવામાં આવ્યો છે, કારણ કે તે એકમાત્ર માર્ગચિહ્ન નથી, પરંતુ નિર્ધારિત શરૂઆત અને અંત ધરાવતો એક સમયગાળો છે, જેમ દેવના હાથે રજૂ કરવામાં આવ્યું છે. પ્રથમ નિરાશાના સમયે દેવનો હાથ બે વખત છે, કારણ કે ત્યાં બે દૂત છે, જેઓ બંનેના હાથમાં એક સંદેશ છે. બળવાના આગળના માર્ગચિહ્નને શરૂઆતનો અને અંતનો હાથ છે, તેથી તેની પ્રભુવાણીય વિશેષતાઓમાં પણ બે હાથ સમાવિષ્ટ છે. વિશાળ નિરાશાનું ત્રીજું માર્ગચિહ્ન એ જ અવતરણમાં ખ્રિસ્તને પોતાનો હાથ ઊંચો કરીને સ્વર્ગની શપથ લેતા ઓળખાવે છે, જ્યાં સાત ગર્જનાઓને મુદ્રાંકિત કરવામાં આવી છે, જેમ દાનિયેલ અધ્યાય બારમાં હતું. જેમ જ તે બિંદુએ દૂત અમે હવે જે પ્રથમ બે દૂતોની પ્રભુવાણીય રચનાનો વિચાર કરી રહ્યા છીએ તેના અંતને ચિહ્નિત કરે છે, તેમ તે પ્રભુવાણીય સમયની લાગુ પડતાને સમાપ્ત કરે છે, અને પોતાને દાનિયેલના પુસ્તકના એક સમાનાંતર અવતરણમાં સ્થાન આપે છે, જ્યાં તે પોતાનો એક હાથ નહીં, પરંતુ પોતાના બન્ને હાથ ઊંચા કરે છે.

દાનિયેલ અધ્યાય બારમાં ત્રણ ભવિષ્યવાણીય કાળખંડો છે, જે અંતિમ દિવસોમાં ઉઘાડવામાં આવે છે, કારણ કે આ જ તે બાબત છે જે અંતિમ દિવસોમાં દેવના લોકો પર આવવાની છે. દાનિયેલના અંતિમ પરાકાષ્ટાસૂચક દર્શનમાં પ્રથમ જે વાત ઉલ્લેખાય છે તે એ હતી કે દાનિયેલ, જે દેવના અવશેષ લોકોને પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, તેને તે બાબત અને દર્શન—બંનેની સમજ હતી. દાનિયેલ દ્વારા નોંધાયેલી અંતિમ વાત એ છે કે જ્ઞાનની વૃદ્ધિનો ઉપયોગ યહૂદાના વંશના સિંહ દ્વારા દેવના લોકોમાં, જેઓ સમજણ ધરાવનારાઓ તરીકે ઓળખાય છે, તેમની વચ્ચે અંતિમ પુનર્જાગૃતિ અને સુધારણા ઉત્પન્ન કરવા માટે કરવામાં આવ્યો. તે પ્રકાશનના “સાત ગર્જનો”ને ઉઘાડવાના કાર્યને દાનિયેલ અધ્યાય બારના “ત્રણ કાળખંડો”ને ઉઘાડવાના કાર્ય સાથે સંકળીને પોતાના લોકોને મુદ્રાંકિત કરવાનું કાર્ય પૂર્ણ કરે છે.

જ્યારે ઈસુ ઓળખાવે છે કે ઈશ્વરના લોકોની શક્તિના વિખેરાઈ જવાના સાડા ત્રણ ભવિષ્યવાણીના દિવસોના અંતે બધા “યમત્કારો” પૂર્ણ થઈ જશે—ત્યારે તેઓ જુલાઈ 2023 ની ઓળખ આપે છે, જ્યારે પ્રકાશન અગિયારની ગલીઓમાં થયેલા મરણના સાડા ત્રણ દિવસ પૂર્ણ થયા હતા. હવે આ યમત્કારો રવિવારના કાયદા પહેલાં પૂર્ણ થવાના હતા. તેમણે જુલાઈ 2023 ને એક નહીં, પરંતુ બન્ને હાથ ઊંચા કરીને ચિહ્નિત કર્યું. આમ કરીને તેમણે વિલંબના સમયનો અંત ચિહ્નિત કર્યો, જેમ તેમણે મિલરાઇટ ઇતિહાસની ભૂલમાંથી પોતાનો હાથ દૂર કર્યો ત્યારે કર્યો હતો. પ્રથમ નિરાશા 18 જુલાઈ, 2020 ના રોજ આવી હતી, જેનું પ્રતીક મિલરાઇટોની પ્રથમ નિરાશાથી દર્શાવવામાં આવ્યું હતું, અને વિલંબનો સમય શરૂ થયો અને ત્યાર સુધી ચાલુ રહ્યો જ્યાં સુધી તેમણે જુલાઈ 2023 માં પોતાના અવશિષ્ટ લોકોને એકત્ર કરવા માટે બીજી વાર પોતાનો હાથ આગળ ન વધાર્યો.

પ્રથમ નિરાશા એ રીતે રજૂ કરવામાં આવે છે કે દેવનો હાથ એક ભૂલને ઢાંકી દે છે; મિલરાઇટ સમાટે તે ભૂલ 22 ઓક ટોબર, 1844ના બદલે વર્ષ 1843ની ઓળખ કરવી હતી. આ નિરાશા બારમા અઘ યાયની બારમી આયતમાં રજૂ કરવામાં આવી છે. પ્રથમ નિરાશા તેની હાથે એ ભૂલ ઢાંકી દેવામાં દર્શાવવામાં આવે છે, અને તે મિલરાઇટ સદ્ગતિ પ્રતીકરૂપે દર્શાવવામાં આવી હતી, જેમણે પ્રથમ નિરાશાનો અનુભવ કર્યો. બારમી આયતમાં આવેલો શબ્દ “આવે છે” છે. ધન્ય છે તે જે રાહ જુએ છે, અને જે 1335 સુધી “આવે છે”; ધન્ય છે તે જે 19 એપ્રિલ, 1844ની નિરાશા સુધી “આવે છે.” “આવે છે” તરીકે અનુવાદિત થયેલા શબ્દનો અર્થ “રૂપર્શ કરવો” થાય છે. મિલરાઇટ સે પોતાની પ્રથમ નિરાશાનો અનુભવ ત્યારે કર્યો જ્યારે વર્ષ 1843એ વર્ષ 1844ને રૂપર્યુ. દાનિયેલ બારની બારમી આયત 19 એપ્રિલ, 1844ની પ્રથમ નિરાશા, અને વધુ સીધી રીતે 18 જુલાઈ, 2020ની પ્રથમ નિરાશા, બંનેને ઓળખાવે છે.

અંતના સમયે, જ્યારે જ્ઞાનમાં વૃદ્ધિ થાય છે અને ઘઉં તથા નીંદણના અંતિમ વિભાજનને પૂર્ણ કરે છે, ત્યારે અનમુદ્રિત થતી ત્રણ અવધિઓમાંની પ્રથમ ભવિષ્યવાણીય અવધિ અને અંતિમ ભવિષ્યવાણીય અવધિ—અને આ રીતે એક લાખ યુમાલીસ હજારને મુદ્રાંકિત કરતી ભવિષ્યવાણીય પ્રકાશની અનમુદ્રિતતાની ઓળખ કરાવે છે—એ એક જ ભવિષ્યવાણીય અવધિ છે.

સાતમા વચનનો પ્રથમ સમયખંડ, પ્રકાશન અગિયારના સાડા ત્રણ દિવસોના વિખેરાઈ જવાના અંતનો સૂચક છે, જે જુલાઈ 2023માં પૂર્ણ થાય છે; અને બારમા વચનમાં દર્શાવેલો સમયખંડ એ જ વિખેરાઈ જવાના આરંભનો સૂચક છે, જે 18 જુલાઈ, 2020ના દિવસે શરૂ થાય છે. અલ્ફા અને ઓમેગાએ દાનિયેલ બારમા અધ્યાયમાં સાત ગર્જનાઓના ઇતિહાસને તેવા ઇતિહાસ તરીકે ચિહ્નિત કર્યો હતો, જે 18 જુલાઈ, 2020ના નિરાશાથી આરંભે છે અને સાડા ત્રણ પ્રતીકાત્મક દિવસો પછી જુલાઈ 2023માં પૂર્ણ થાય છે. તેટલું જ મહત્વનું એ છે કે જ્યારે અલ્ફા અને ઓમેગાએ અંતિમ વિલંબના સમયના આરંભ અને અંતને ચિહ્નિત કર્યા, ત્યારે તેમણે માત્ર એક નહીં, પરંતુ પોતાના બંને હાથ સ્વર્ગ તરફ ઊંચા કર્યા અને જે સદાકાળ જીવે છે તેની શપથ લીધી.

ઈશ્વરનો પુત્ર, જે મનુષ્યપુત્ર છે, પિતાસાથે શપથ કરે છે—એ જ સ્થળે જ્યાં ઈશ્વરના કરારના લોકોની વાર્તાનું પરાકાષ્ટાબિંદુ આરંભ્યું હતું, જ્યારે ખ્રિસ્તે પ્રથમ અબ્રામને એક વચન સાથે બોલાવ્યો, અને પછી તે વચનને શપથથી દૃઢ કર્યું. તમારા જોડાં ઉતારી નાખો; તમે પવિત્ર ભૂમિ પર છો!

ત્રણ ભવિષ્યવાણીય સમયગાળાઓમાંનું મધ્યમ પત્ર એટલે પદ્ય અગિયારમાં દર્શાવાયેલા 1290 વર્ષોમાં પ્રતિનિધિત્વ પામેલી અબ્રામ અને પૌલની કરાર-સમયની 430 વર્ષની ભવિષ્યવાણીની ઓમેગા પરિપૂર્ણતા જ છે. પદ્યને મિલરાઈટ સમજણથી જોવામાં આવે ત્યારે તે પ્રથમ પાપાશાહી માટેની તૈયારીઓનો ત્રીસ વર્ષનો સમયગાળો ઓળખે છે, અને ત્યારબાદ પાપાશાહી સત્તામણીના 1260 વર્ષો દર્શાવે છે. અબ્રામના 430 વર્ષો કોઈ નિશ્ચિત રાષ્ટ્રમાં બંધન અને મુક્તિનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, અને તેની સાથે પ્રથમ ત્રીસ વર્ષો પ્રભુએ અબ્રામ સાથે કરાર બાંધ્યો તે દર્શાવે છે. યાજકો માટેની ત્રીસ વર્ષની તૈયારી 1989માં અંતસમયે આરંભી, અને તે ત્રીસ વર્ષો રવિવારના કાયદા સમયે પૂર્ણ થાય છે, જ્યારે પદ્ય દર્શાવે છે કે ઉજાડ પાડી દેનારી ધૃણાસ્પદ વસ્તુ સ્થાપિત કરવામાં આવશે, અને પછી તે પ્રકાશન તેરમા અધ્યાયમાં યોહાનના પ્રતીકાત્મક 42 મહિનાઓ સાથે સુસંગત એવા 1260 પ્રતીકાત્મક વર્ષો સુધી દેવના લોકો પર સત્તામણી કરશે.

એક લાખ યુમાલીસ હજારની સુધારણાત્મક ચળવળ 1989માં શરૂ થઈ, જ્યારે પ્રભુએ રવિવારના કાયદાથી આરંભ થતી મધ્યરાત્રિના સંકટ દરમિયાન સેવા કરવા માટે એક યાજકવર્ગ તૈયાર કરવાની પોતાની કામગીરી શરૂ કરી. અલ્ફા અને ઓમેગા હિંદુકેલના જળ પર ઊભા રહ્યા અને પોતાના બન્ને હાથ સ્વર્ગ તરફ ઊંચા કરીને શપથ કર્યો કે જ્યારે 18 જુલાઈ, 2020થી જુલાઈ 2023 સુધીનું વિખેરાણ પૂર્ણ થશે, ત્યારે ખ્રિસ્તના પોતાના દેવત્વને માનવત્વ સાથે સંયોજિત કરવાની કાર્યસંગત અદ્ભુતો પૂર્ણ થઈ જશે.

આ દસમું અધ્યાયનો જ તે જ ઉચ્ચાર છે, સાત ગર્જનાઓની શ્રેણીમાં, કારણ કે ત્યાં તેમણે સમયના ભવિષ્યવાણીય પ્રયોગનો માત્ર અંત જ લાવ્યો નહોતો, પરંતુ તેમણે એ પણ ઓળખાવ્યું હતું કે સાતમી તૂરીના ધ્વનિના દિવસોમાં ઈશ્વરનું રહસ્ય પૂર્ણ થશે. દાનિયેલ બારનો સમાનાંતર અંશ દર્શાવે છે કે જ્યારે વિખેરાવ જુલાઈ 2023માં સમાપ્ત થયો, ત્યારે ઈશ્વરના લોકોના મુદ્રાંકનની પૂર્ણતા પણ પૂર્ણ થશે, જેમ સાતમી તૂરીના ધ્વનિ દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ કરવામાં આવ્યું છે, જે બંને સમાનાંતર અંશોમાં ખ્રિસ્તે પોતાનો હાથ ઊંચો કરીને શપથ કરવાને અનુરૂપ હતું.

દાનિયેલ બારના ત્રિગુણ સંદેશનો પ્રથમ ભવિષ્યવાણીક સમયગાળો અને અંતિમ ભવિષ્યવાણીક સમયગાળો અલ્ફા અને ઓમેગાની મુદ્રા ધરાવે છે. સાતમી કલમનો પ્રથમ સમયગાળો, એ જ સમયગાળાના અંતની ઓળખ આપે છે, જેના આરંભને બારમી કલમ ચિહ્નિત કરે છે. સાતમી અને બારમી કલમોની વચ્ચે, 1989માં આરંભેલા અંતકાળના ઇતિહાસથી લઈને કૃપાકાળના સમાપન સુધીનો ઇતિહાસ પ્રતિનિધિત્વ થાય છે. સાતમી કલમના અલ્ફા સમયગાળાના મધ્યમાં અને બારમી કલમના ઓમેગા ઇતિહાસના મધ્યમાં, રવિવારના કાયદાથી લઈને મીખાએલ ઊભો થાય ત્યાં સુધી માનવજાતનો અંતિમ બળવો પ્રતિનિધિત્વ થાય છે; અને તે એ જ અધ્યાયમાં પ્રતિનિધિત્વ થાય છે જેમાં મીખાએલ ઊભો થાય છે.

મધ્યકાલીન સમયનો બળવો મુખ્યત્વે બળવાના બાહ્ય ઇતિહાસનો વર્ણન છે, પરંતુ પ્રથમ ત્રીસ વર્ષ એ યાજકોની તૈયારીના આંતરિક ઇતિહાસનો વર્ણન કરે છે, જે અનુસર્તા 1260 સમયગાળામાં પ્રતિનિધિત્વ પામતી બાહ્ય શક્તિઓ સાથે સીધી અથડામણમાં છે.

મધ્યકાળ હિબ્રુ મૂળાક્ષરના તેરમા અક્ષરના બળવાને પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, અને જ્યારે પરિક્ષાનો સમય હજી લાંબો ખેંચાઈ રહ્યો હોય ત્યારે પૃથ્વી ગ્રહ પર મહાસંઘર્ષની અંતિમ લડતને તે રજૂ કરે છે, ત્યારે તે આંતરિક પાસા સાથે સંયુક્ત થાય છે. બાહ્ય અને આંતરિકનો તેનો સંયોજન દાનિયેલના અંતિમ દર્શનનો સંદેશ પણ છે, જે હિદ્દેકેલ નદી અને તે સાથે સંબંધિત ત્રણ અધ્યાયો દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામે છે; એ અધ્યાયો અલ્ફા અને ઓમેગાની છાપ પણ ધરાવે છે અને સત્યની રચના પર નિર્મિત છે. પ્રથમ અને અંતિમ અધ્યાય દેવના લોકોની મુદ્રાંકન પ્રક્રિયાને સંબોધે છે, જેઓ સદાકાળ પ્રકાશતા તારાઓ તરીકે દર્શાવવામાં આવ્યા છે. બળવાના મધ્ય અધ્યાયમાં એ જ ઇતિહાસ ઓળખાવવામાં આવ્યો છે, જે અગિયારમા પદમાં 1290 વર્ષો સાથે દર્શાવવામાં આવ્યો છે, અને જે આ જ રચનામાં મધ્ય પદ છે.

જ્યારે ખ્રિસ્ત ભવિષ્યવાણીની રચનામાં પોતાના હાથનો ઉપયોગ કરે છે, ત્યારે તે અનેક સત્યોનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, પરંતુ તે એ માર્ગનું પણ પ્રતિનિધિત્વ કરે છે જેના પર તે પોતાની પ્રજાને દોરી રહ્યો છે. યેશુ ખ્રિસ્તનો પ્રકાશન જુલાઈ 2023માં ઉકેલાવા લાગ્યો. આ ઉકેલાવામાં સાત ગર્જનાઓના ઉકેલાવાનો અને દાનિયેલના સંદેશનો સમાવેશ થાય છે, જેમનું પ્રતિનિધિત્વ બારમા અધ્યાયમાં કરવામાં આવ્યું છે. આ ઉકેલાવું ચાલીસમા પદના ગુપ્ત ઇતિહાસની અંદર થાય છે, જે 1989માં શરૂ થયો હતો અને રવિવારના કાયદા સુધી સમાપ્ત થાય છે. તે ઇતિહાસમાં દેવની પ્રજા મુદ્રાંકિત કરવામાં આવશે, અને તેઓ પવિત્ર આત્માના ઢોળાવ દ્વારા મુદ્રાંકિત થાય છે. પવિત્ર આત્માનો અંતિમ ઢોળાવ પ્રકાશનના આઠમા અધ્યાયમાં ઓળખવામાં આવ્યો છે, જ્યાં તેનું પ્રતિનિધિત્વ સાતમી, અને તેથી અંતિમ મુદ્રા તરીકે કરવામાં આવ્યું છે. યહૂદાના વંશનો સિંહ પાંચમા અધ્યાયમાં પ્રબળ થયો જેથી સાત મુદ્રાઓથી મુદ્રાંકિત પુસ્તક ખોલી શકે.

છઠ્ઠી મુદ્રાએ છઠ્ઠા અધ્યાયના અંતે આ પ્રશ્ન ઊભો કર્યો કે પાપ માટેનું મધ્યસ્થત્વ હવે ન રહ્યું હોય તે સમયગાળા દરમિયાન કોણ ઊભો રહી શકશે?

કારણ કે તેના ક્રોધનો મહાન દિવસ આવી પહોંચ્યો છે; અને કોણ ઊભો રહી શકશે? પ્રકટીકરણ 6:17.

આગલું અધ્યાય, અથવા તમે કહી શકો તો આગળની કલમ, એક લાખ ચુંમાલીસ હજારના મુદ્રાંકનનો અને તે મહાન જનસમૂહનો પરિચય કરાવે છે, જે રવિવારના કાયદાની સંકટકાળ દરમિયાન દેવના રાજ્ય માં

એકત્ર કરવામાં આવે છે. એક લાખ ચુંમાલીસ હજાર ૨૯૬ ૧ મુદ્રાના પ્રશ્નનો જવાબ છે. અધ્યાય સાતમાં તેઓનું પ્રતિનિધિત્વ કરવામાં આવેલા પછી, ત્યારબાદ અધ્યાય આઠ સાતમી અને અંતિમ મુદ્રા દૂર કરવામાં આવી રહી છે તે ઓળખાવે છે.

અને જ્યારે તેણે સાતમી મુદ્રા ખોલી, ત્યારે સ્વર્ગમાં લગભગ અડધો કલાક મૌન રહ્યું. અને મેં તે સાત દૂતોને જોયા, જે ઈશ્વરના સમક્ષ ઊભા હતા; અને તેઓને સાત તૂરાઈઓ આપવામાં આવી. અને બીજો એક દૂત આવીને વેદી પાસે ઊભો રહ્યો, તેની પાસે સોનાનું ધૂપદાન હતું; અને તેને ઘણો ધૂપ આપવામાં આવ્યો, જેથી તે તેને સર્વ પવિત્રજનોની પ્રાર્થનાઓ સાથે તે સોનેરી વેદી પર અર્પે, જે સિંહાસન સમક્ષ હતી. અને ધૂપનો ધુમાડો, જે પવિત્રજનોની પ્રાર્થનાઓ સાથે હતો, તે દૂતના હાથમાંથી ઈશ્વરના સમક્ષ ઉપર ચઢ્યો.

અને દૂતે ધૂપદાન લીધું, અને તેને યજ્ઞવેદીની આગથી ભર્યું, અને તેને પૃથ્વી પર ફેંકી દીધું; અને અવાજો, અને ગર્જનાઓ, અને વીજળીઓ, અને ભૂકંપ થયો. પ્રકટીકરણ 8:1-5.

યશાયા અધ્યાય છમાં “અંગારા” તરીકે દર્શાવાયેલું “અગ્નિ,” જેને સિસ્ટર વ્હાઇટ શુદ્ધિકરણનું પ્રતીક તરીકે ઓળખાવે છે, તે વેદી પરથી લેવામાં આવે છે અને પૃથ્વી પર ફેંકવામાં આવે છે. પેન્ટેકોસ્ટ સમયે સ્વર્ગમાંથી આવેલું “અગ્નિ” “અગ્નિની જીભો” તરીકે દર્શાવવામાં આવ્યું હતું. “અગ્નિ” એ જ છે, જેના દ્વારા કરારનો દૂત લેવીના પુત્રોને શુદ્ધ કરે છે.

“જેના હાથમાં તેનું સૂપડું છે, અને તે પોતાનું ખળિયાણ સારી રીતે સાફ કરશે, અને પોતાના ઘઉંને કોઠારમાં ભેગું કરશે.” મત્તી 3:12. આ શુદ્ધિકરણના સમયોમાંનો એક હતો. સત્યના શબ્દો દ્વારા ભૂસી ઘઉંથી અલગ કરવામાં આવી રહી હતી. ઠપકો સ્વીકારવા માટે તેઓ અતિશય વ્યર્થગૌરવથી ભરેલા અને આત્મધાર્મિક હતા, તથા નમ્રતાભરેલું જીવન સ્વીકારવા માટે જગતપ્રેમમાં અતિશય લીન હતા; તેથી ઘણાં લોકો ઈસુથી વિમુખ થયા. આજે પણ ઘણાં એ જ કરી રહ્યા છે. જેમ કફરનહૂમના સભાસ્થાનમાં તે શિષ્યોની પરીક્ષા થઈ હતી, તેમ આજે આત્માઓની પરીક્ષા થાય છે. જ્યારે સત્ય હૃદય સુધી પહોંચાડવામાં આવે છે, ત્યારે તેઓ જુએ છે કે તેમનું જીવન દેવની ઈચ્છા અનુસાર નથી. તેઓ પોતાના અંદર સંપૂર્ણ પરિવર્તનની આવશ્યકતા જુએ છે; પરંતુ તેઓ આત્મનિષેધનું કાર્ય હાથ ધરવા તૈયાર નથી. તેથી જ્યારે તેમના પાપો પ્રગટ કરવામાં આવે છે ત્યારે તેઓ ક્રોધિત થાય છે. જેમ શિષ્યોએ બડબડાટ કરતાં ઈસુને છોડી દીધા હતા, તેમ તેઓ પણ અપમાનિત થઈને દૂર ચાલી જાય છે: ‘આ કઠિન વચન છે; તેને કોણ સાંભળી શકે?’” ધર્મિયાન ઓફ એજેસ, 392.

અગ્નિ એ જ હતું જે એલિયાહની અર્પણ પર ઉતર્યું હતું, જેમ ગિધોનની દેવદૂતને કરેલી અર્પણ પર ઉતર્યું હતું. શુદ્ધિકરણનો “અગ્નિ” એ દેવનું વચન છે, કારણ કે પવિત્ર બનાવવામાં આવવું એટલે તેના વચન દ્વારા પવિત્રીકૃત થવું. સાતમું મુદ્રા ખોલવામાં આવે ત્યારે પૃથ્વી પર નીચે ફેંકવામાં આવતો “અગ્નિ” એ ભવિષ્યવાણીના સંદેશને મળતી શક્તિ દર્શાવે છે, જે અંતિમ દિવસોમાં, સાતમી તુરીના ધ્વનિ દરમિયાન, સાત ગર્જનાઓ દ્વારા પ્રતિનિધિત થયેલ ઘટનાઓની અંતિમ અને સંપૂર્ણ પરિપૂર્ણતા દરમિયાન, અને દાનિયેલ બારના તે ત્રણ ભવિષ્યવાણીય સમયગાળાઓ દ્વારા પ્રમાણિત થયેલ, જે અંતિમ દિવસો સુધી મુદ્રાંકિત રાખવામાં આવ્યા હતા, અનમુદ્રિત થાય છે.

માનવજાતના પરીક્ષાકાળના સમાપ્તિથી જરા પહેલાં અનમુદ્રિત થતી ઈસુ ખ્રિસ્તની પ્રકટીકરણમાં—સાત ગર્જનાઓનું અનમુદ્રીકરણ, સાતમી મુદ્રાનું દૂર થવું, દાનિયેલ બારનું અનમુદ્રીકરણ, અને દાનિયેલ અગિયારના ચાલીસમા વચનની ગુપ્ત ઇતિહાસનું અનમુદ્રીકરણ સમાવેશ પામે છે; એ જ ઇતિહાસ, જ્યાં દૂતએ શણના વસ્ત્રોમાં રહેલા પુરુષને પૂછ્યું હતું કે આ અદ્ભુત બાબતોનો અંત શું થશે.

સણના વસ્ત્રોમાંનો પુરુષ ઉત્તર આપ્યો અને કહ્યું—જ્યારે તમે 2023ના જુલાઈમાં વિલંબના સમયની સમાપ્તિએ પહોંચો છો, ત્યારે તમે એક લાખ ચુંમાલીસ હજારના મુદ્રાંકનની ઇતિહાસ સુધી પહોંચ્યા છો.

તેમણે એ પણ કહ્યું કે—પ્રકાશિતવાક્ય અગિયારનાં પ્રતીકાત્મક સાડા ત્રણ દિવસોના અંતે, દાનિયેલના પુસ્તકમાંથી એક ભવિષ્યવાણીય સંદેશ ખુલ્લો કરવામાં આવશે, જેમ કે 1798માં અંતકાળના સમયમાં તેનું પ્રતિરૂપ દર્શાવવામાં આવ્યું હતું. ત્યારે, પ્રતીકાત્મક સાડા ત્રણ દિવસોના અંતે, જે સત્ય ખુલ્લું કરવામાં આવશે, તે દાનિયેલના પુસ્તકની એ જ નવ કલમોમાં સ્થિત હશે, જે દાનિયેલના પુસ્તકના સીલ કરવાનું અને સીલ ખોલવાનું ઓળખાવે છે અને તેની વ્યાખ્યા કરે છે.

આ બાબતોને અમે આગામી લેખમાં આગળ ચાલુ રાખીશું.

“જ્યારે ખ્રિસ્ત આ પૃથ્વી પર આવ્યા, ત્યારે પેઢી દર પેઢી સૌપાતી આવેલી પરંપરાઓ અને શાસ્ત્રોના માનવીય અર્થઘટને, ઈસુમાં જેવું સત્ય છે તે મનુષ્યો પાસેથી છુપાવી દીધું. સત્ય પરંપરાના એક વિશાળ ઢગલા નીચે દટાઈ ગયું હતું. પવિત્ર ગ્રંથોના આધ્યાત્મિક અર્થનો લોપ થયો હતો; કારણ કે પોતાના અવિશ્વાસમાં મનુષ્યોએ સ્વર્ગીય ખજાનાનું બારણું બંધ કરી દીધું હતું. અંધકાર પૃથ્વીને આચ્છાદિત કરતો હતો, અને લોકો પર ધોર અંધકાર છવાયેલો હતો. સત્ય સ્વર્ગમાંથી પૃથ્વી તરફ નિહાળતું હતું; પરંતુ ક્યાંય દેવી છાપ પ્રગટ થતી નહોતી. મૃત્યુની કફનચાદર સમો એક ધોર અંધકાર સમગ્ર પૃથ્વી પર પથરાઈ ગયો હતો.”

“પરંતુ યહૂદાના વંશનો સિંહ વિજયી થયો. તેણે તે મુદ્રા ખોલી જેણે દેવી ઉપદેશના ગ્રંથને બંધ રાખ્યો હતો. વિશ્વને નિર્મળ, નિષ્કલંક સત્યને નિહાળવાની પરવાનગી આપવામાં આવી. અંધકારને દૂર કરવા અને ભૂલનો પ્રતિકાર કરવા માટે સત્ય પોતે જ અવતર્યું. સ્વર્ગમાંથી એક શિક્ષક મોકલવામાં આવ્યો, તે પ્રકાશ લઈને જે જગતમાં આવતા દરેક મનુષ્યને પ્રકાશિત કરવાનો હતો. ત્યાં એવા પુરુષો અને સ્ત્રીઓ હતા જે જ્ઞાન માટે, ભવિષ્યવાણીના નિશ્ચિત વચન માટે આતુરતાપૂર્વક શોધ કરતા હતા; અને જ્યારે તે આવ્યું, ત્યારે તે અંધકારમય સ્થળમાં ઝળહળતા પ્રકાશ સમાન હતું.” Spalding Magan, 58.

“શાસ્ત્રીઓ અને ફરીસીઓ પવિત્ર શાસ્ત્રોને સમજાવવાનો દાવો કરતા હતા, પરંતુ તેઓ તેને પોતાની જ કલ્પનાઓ અને પરંપરાઓ અનુસાર સમજાવતા હતા. તેમની રીતરિવાજો અને સૂત્રો વધુ ને વધુ કઠોર બનતા ગયા. તેના આધ્યાત્મિક અર્થમાં, પવિત્ર વચન લોકો માટે જાણે મુદ્રાંકિત પુસ્તક સમાન બની ગયું, જે તેમની સમજણ માટે બંધ હતું.” Signs of the Times, May 17, 1905.